

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 1T/125/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913010521
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Štepita
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2013:5913010521.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Č.k.: 1T/125/2013-56

IČS: 5913010521

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Ivanom ŠTEPITOM v trestnej veci proti obžalovanému P. V., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.12.2013 v Ružomberku takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaný

P. V., nar. XX.XX.XXXX v E. H., okres J., trvale bytom E. H. č. XXX, okres J., dôchodca, na slobode,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 26.06.2013 v čase okolo 09:15 hod. v doline F. B., nachádzajúcej sa v katastrálnom území obce E. H., okres Ružomberok, počas kontroly v lesnom poraste vykonávanej pracovníkom Lesného úradu v Ružomberku, sa vyhrážal X. A., nar. XX.XX.XXXX takým spôsobom, že mu povedal, že ho zabije, pričom sa na neho súčasne zahnal sekerou, ktorú mu následne zachytil prítomný predseda Združenia vlastníkov lesných pozemkov v E. H., čo u X. A. vzbudilo dôvodnú obavu o jeho život a zdravie,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona s použitím § 138 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona a § 36 písm. j) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov, výkon ktorého mu súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Obžalovaný pred súdom vyhlásil, že je nevinný. Vypovedal, že ako vlastník lesa zistil, že sa vyrúbalo drevo, ktoré bolo predané, ale peniaze, ktoré malo obdržať Združenie vlastníkov lesných pozemkov v Liptovskej Osade, sa stratili. Z dôvodu nahlásenia krádeže bola nariadená kontrola z lesného úradu, ktorej sa on zúčastnil. Potvrdil, že na miesto kontroly prišiel na traktore a spolu s ostatnými zúčastnenými kontroly šli hore dolinou, pričom on mal v jednej ruke sekeru a v druhej pásno. Jeho sa F. F. pýtal, že na čo mu je sekera, čo on odôvodnil tým, že ju potrebuje na podopieranie. Počas rozhovoru ho X. A. obvinil z vykradnutia traktora, čo on odmietol, následne A. pristúpil ku nemu, pričom obžalovaný poprel, že by sa na A. zaháňal sekerou. Ešte aj D.. F. mu povedal, aby mu dal sekeru, prečo sa ňou zaháňa, avšak obžalovaný takéto konanie poprel. Práve ďalší členovia Združenia vlastníkov lesných pozemkov sa mu vyhrážali, že ho dostanú do basy z dôvodu, že žiadal o prešetrenie neoprávneného výrubu dreva a týmto odôvodnil aj motív tvrdení osôb, ktoré sa nachádzali dňa 26.6.2013 v doline F. B. v tom smere, že sa mal na poškodeného X. A. zaháňať.

X. A. potvrdil, že na základe „udaní“ bol poverený zástupca lesného úradu D.. F. vykonať kontrolu porastov. Po príchode na miesto sa obžalovaného osoby prítomné pýtali, na čo mu je sekera, pričom obžalovaný si s ďalšími osobami vymieňal názory, avšak on do toho nezasahoval. V rámci rozhovoru povedal obžalovanému, aby nezveličoval a neklamal, nakoľko on ho videl ísť na motorke dolu dolinou a takisto mu povedal, že Oravci, ktorí tam vykonávali porub, sa mu sťažovali, že im niekto z mechanizmov povytahoval naftu. Hneď po týchto slovách sa na neho obžalovaný zahnal sekerou v ruke so slovami „ja ťa zabijem“, sekeru však obžalovanému zachytil F. F.. On sa z konania obžalovaného zľakol, pretože mu v podstate nič zlého neurobil. Keď sa tento incident skončil, pokračovali v kontrole, pričom nebolo zistené žiadne pochybenie v rámci ťažby. Keď sa následne presunuli do ďalšej doliny, obžalovaný sa mu mal opätovne vyhrážať so slovami, že on má mafiu, že ho zlikviduje a že zlikviduje ako prvého jeho vnuka. Keďže mal obavy zo správania sa obžalovaného, namontoval si na okno svojho rodinného domu detektor pohybu. Z obžalovaného má psychický strach, nakoľko aj keď zasadá združenie vlastníkov,

obžalovaný ich neustále obviňuje z krádeže dreva, v dôsledku čoho boli vypovedať aj na úrade vyšetrovania.

Svedok F. F. potvrdil, že dôvodom, pre ktorý zachytil sekeru, ktorú držal obžalovaný v rukách, bola skutočnosť, že obžalovaný na adresu X. A. povedal, že ho zabije, preto mu sekeru vykrútil z ruky a D.. F. obžalovanému povedal, aby sekeru pustil. Na to sa obžalovaný ukludnil, a preto nebol dôvod mu odobrať sekeru. Aj pri konfrontácii s obžalovaným svedok zotrval na tvrdení, že videl obžalovaného ako sa, držiac sekeru v oboch rukách, zahnal na X. A..

Nezúčastnená osoba D.. F. F. potvrdil, že ako zamestnanec lesného úradu bol vyslaný do doliny F. B. za účelom prešetrenia sťažnosti, ktoré podal obžalovaný V.. Počas ohliadky porastu počul, ako sa obžalovaný V. rozpráva s ďalšími osobami, pričom na „nejakú uštipačnú poznámku“ sa V. natoľko rozčúľil, že zdvihol sekeru a zahnal sa na X. A.. V ďalšom konaní mu zabránil F. F.. Svedok potvrdil, že z konania obžalovaného zostal zaskočený, nakoľko nikdy v minulosti sa s niečím podobným nestretol.

Okrem výsluchu obžalovaného a výsluchu svedkov súd vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov zadovážených v prípravnom konaní.

Zo správy revíznej komisie za rok 2010 z hospodárenia v spoločenstve Združenie vlastníkov lesných pozemkov pozemkového spoločenstva v Liptovskej Osade okrem iného vyplynula strata 129,09 m³ dreva, čo podľa správy revíznej komisie vyplývalo z nezrovnalostí oproti platnej STN pri prevode množstva vyťaženej dreva z m³ na priestorové metre.

Na základe takto vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i výslovne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán dospel súd k záveru, že obžalovaný P. V. svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona, teda že inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania so zbraňou.

V zmysle § 138 písm. a) Trestného zákona, pod závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu so zbraňou.

Podľa § 122 ods. 3 Trestného zákona, zbraňou sa rozumie, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva nič iné, každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším.

Sekeru, ktorú držal obžalovaný v rukách, možno teda v zmysle vyššie citovaného ustanovenia považovať za zbraň, a preto je na mieste kvalifikácia obžalovaného aj podľa ods. 2 trestného činu podľa § 360 Trestného zákona.

Hoci obžalovaný spáchanie trestného činu poprel, bola jeho trestná činnosť preukázaná výpoveďou poškodeného X. A., ako aj výpoveďami svedkov F. F. a D.. F. F., pričom súd zdôrazňuje, že ide o osoby, s ktorými obžalovaný nikdy v minulosti nemal žiadny konflikt a súd navyše ani nezistil možnú motiváciu, že by títo svedkovia vedome klamali. Bolo preukázané, že obžalovaný P. V. po vyjadrení X. A. na jeho adresu sa držiac sekerou v dvoch rukách na neho zahnal a vyhrážal sa mu slovami, že ho zabije. Osoby prítomné na mieste činu v doline F. B. obžalovanému v ďalšom konaní zabránili. Napokon samotný obžalovaný P. V. v reakcii na výpoveď D.. F. potvrdil, že to bol D.. F., ktorý mu chytil sekeru a vrazil mu „pán V. dajte mi tú sekeru“, pričom vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní obžalovaný tvrdil, že sa na nikoho nezaháňal a sekeru mal len na podopieranie, navyše nemohol sa so sekerou zahnať držiac ju v oboch rukách, nakoľko v druhej ruke držal pásmo.

Pri hodnotení možného motívu konania obžalovaného súd vychádzal aj z výpisu evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, podľa ktorého bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. o

priestupkoch, pričom konania sa mal dopustiť dňa 10.7.2011, kedy obžalovaný na zasadnutí V. hromady združenia vlastníkov lesných pozemkov v Liptovskej Osade sa na adresu X. A. vyjadril znevažujúco, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 25,- eur. Takisto zo spisu tunajšieho súdu 1T/96/1998 vyplynulo, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok zo dňa 29.10.1998 uznaný vinným z trestného činu násillia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a Trestného zákona a iné za konanie, ktoré spočívalo v tom, že po neoprávnenom vniknutí do dvora rodinného domu číslo XXX v H. E. H. sa so železnou tyčou v rukách vyhrážal majiteľovi rodinného domu zabitím, zaháňal sa na neho železnou tyčou, pričom tieto vyhrážky u poškodeného vzbudili dôvodnú obavu, že ich uskutoční vzhľadom na spôsob a charakter vyhrážania sa. Je pravdou, že v tomto prípade sa na P. V. hľadí, akoby odsúdený nebol, nakoľko sa neho vzťahovalo rozhodnutie prezidenta republiky zo dňa XX.X.XXXX, v každom prípade však dotvára celkový pohľad na osobu obžalovaného.

Z hľadiska subjektívnej stránky u obžalovaného ide o konanie úmyselné v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane medziľudských vzťahov ako aj na ochrane života a zdravia občanov, motívom trestnej činnosti obžalovaného je podľa názoru súdu pomsta za obvinenie z krádeže, o ktorom sa zmienil vo svojej výpovedi tak obžalovaný, ako aj poškodený X. A.. Dokazovaním nebol preukázaný možný motív účastníkov incidentu z pomsty, resp. odplaty za „udanie“, ktoré urobil obžalovaný na lesnom úrade vo veci podozrenia z krádeže drevnej hmoty.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, je následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný v mieste trvalého bydliska bližšie hodnotený nie je, v registri trestov má dva záznamy. Podľa odpisu registra trestov obžalovaný P. V. bol 6x trestaný, vo všetkých prípadoch sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd pri ukladaní trestu obžalovanému aplikoval jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona, pričom priťažujúce okolnosti u obžalovaného súdom zistené neboli.

Na základe vyššie uvedených okolností s prihliadnutím na ustanovenie § 34 ods. 1 a § 31 ods. 2 Trestného zákona dospel súd k záveru, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody, ktorý mu súd uložil v prvej polovici v zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 10 (desať) mesiacov. Súd je toho názoru, že trestné konanie, prejednanie veci pred súdom a možná hrozba premeny trestu u obžalovaného splní účel sledovaný zákonom, preto jeho výkon u obžalovaného podmienenečne odložil a určil mu skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov. Takto uložený trest je podľa názoru súdu primeraný, spravodlivý a zákonný a je aj obrazom individuálnej a generálnej prevencie účelu trestu.

Okresný súd Ružomberok

dňa 16.12.2013

JUDr. Ivan ŠTEPITA

s a m o s u d c a

Za správnosť vyhotovenia:

K. Klučková

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Ružomberok do 15 dní od oznámenia rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok. (§306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V neprospech obžalovaného môže odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len v jeho prospech (§308/2)

- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 305/1). Ak je poškodený právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.